

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/69/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113204499
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113204499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody 125,00 € a nemajetkovej ujmy 330,00 €, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným dňa 27.9.2012 na Okresný súd Senica (opravený podaním došlým dňa 17.12.2012) domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil že žalovaný je zodpovedný za škodu ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 2280403 dlžníkom (povinným) D. (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 11636/2008) v zákonom stanovenej lehote, a aby rozsudkom rozhodol že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 125,00 € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 330,00 €, a náhradu trov konania. Uviedol že žalobca je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov, a v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním (postupom podľa § 38 Exekučného poriadku), zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 2280403 dlžníkom D. (správne má byť 13.1.1957), pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 11636/2008. Nakoľko exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v zákonom ustanovenej dobe. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 23.1.2009, a to rozhodnutím o poverení, keď k rozhodnutiu o poverení došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac 6 mesiacov). Postup exekučného súdu hodnotí žalobca ako nesprávny a v rozpore so zákonom (§ 44, ods. 2 Exekučného poriadku), pretože v predmetnom prípade neexistuje okolnosť ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci

také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48, ods. 2 Ústavy SR. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobcovi vznikla majetková škoda v sume 125,00 € predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, keď vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,00 €, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,00 €, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,00 €. Žalobca si uplatňuje tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 330,00 €, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46, ods. 1 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6, ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky, a žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva; postup exekučného súdu zamedzil žalobcovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 330,00 €, teda 55,00 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca. 660,00 € (v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 193 dní). Žalobca uviedol že postupoval podľa § 15, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Vec bola Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 23NcC/51/2012-14 zo dňa 12.11.2012, v spojení s opravným Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 23NcC/51/2012-20 zo dňa 7.1.2013 prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trnava.

Okresný súd Trnava Uznesením č. 8C/16/2013-25 zo dňa 13.2.2013 vec vylúčil na samostatné konanie.

Žalovaný sa vo veci vyjadril podaním došlým súdu dňa 12.9.2013 v ktorom uviedol že žalobca v žalobe síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám; zo žaloby nie je ani zrejmé či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, pričom má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu - túto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázal na skutočnosť, že dňa 23.4.2012 boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 - vzhľadom na skutočnosť že už dňa 27.9.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6 - mesačnej lehoty ale skôr, pričom poškodený podľa § 16, ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z. sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody - ide preto o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR (žalovaný) ako orgán príslušný podľa § 4, ods. 1, písm. a) zák.č. 514/2003 Z.z. preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K

nesprávne úradnému postupu uviedol, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45, ods. 1, písm. c) zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, čo sa prejavilo veľkým počtom nezákonných exekúcií a zbytočným vznikom trov exekučného konania (v tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ / Asturcom C-40/08/, ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní, pričom unáhlené konanie zo strany súdu by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti). Zo samej dikcie § 44, ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu, okrem exekučného titulu podľa § 41, ods. 2, písm. c) a d) Exekučného poriadku. Uviedol ďalej že podľa § 9, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Zo skutkových tvrdení uvádzaných v žalobách k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť v období pred marcom 2009 - v prípade ak mala žalobcovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; vzhľadom k uvedenému vzniesol žalovaný námietku premlčania tohto nároku ak došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch zložky vyčíslenej sumy, uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou IS, udržiavanie a správu IS a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné; poukázal na § 17, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. ktoré definuje skutočnú škodu ako trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk ako ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať nebyť škodnej udalosti, s ohľadom na pravidelný beh vecí. Žalobca však neuniesol dôkazné bremeno, nekonkretizoval či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk, pričom paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za preukázanie zmenšenia majetku poškodeného, ani za preukázanie ušlého majetkového prospechu. Navyiac, žalobca ako spoločnosť ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém v období pred spornými exekúciami i po nich. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalovaný uviedol že podľa § 17, ods. 3 zák.č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch (podľa odseku 2) sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy, a na okolnosti za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní (náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba). Žalobca poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované, a taktiež žalobca nespresnil v čom a ako situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučinením, čo z uvedených žalôb nevyplýva - preto žalovaný nepovažuje za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Žalovaný poukázal na skutočnosť že podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, pretože celkové náklady úverov poskytovaných žalobcom, ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov sa javia byť vysoké (v niektorých prípadoch predstavujú náklady takmer 100% ročne zo sumy získanej od žalobcu) a podľa všeobecných podmienok dlžník je povinný zaplatiť v prípade nesplnenia zmluvných záväzkov sankciu vo výške 0,25% denne (t.j. až 91,25% ročne), preto je žalobca vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkou

príjmových osôb - v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade žalobcu automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa, a s prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaný za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite; súčasne v takejto situácii platí že aj v prípade porušenia práva žalobcu už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce, a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu (v tejto súvislosti poukázal na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D/2010 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi SR pri EÚ, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, a bolo konštatované že „Problémy v spojitosti s týmito praktikami sa týkajú predovšetkým skutočnosti, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľov práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa....“). Na záver žalovaný uviedol, že na základe uvedených skutočností zastáva názor, že žalobca nepreukázal že by činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom že rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia exekútorovi po uplynutí 15-dňovej lehoty, uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov, a má za to že stav v ktorom sa žalobca ocitol si zaviniť sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä že si uplatňuje ničím nepreukázané čiastky, či už podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy; pre nepreukázanie splnenia základných podmienok priznania náhrady škody v zmysle zák.č. 514/2003 Z.z. žalovaný považuje žalobu za právne neopodstatnenú a žiada aby ju súd v celom rozsahu zamietol.

Z obsahu spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 11Er/1/2009 súd zistil že dňa 8.1.2009 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému D. pre vymoženie pohľadávky 25.240,- Sk s príslušenstvom. Okresný súd Senica dňa 23.1.2009 vydal poverenie č. 5205 043722 (na vymoženie sumy 837,81 € s príslušenstvom).

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (jedná sa o drobný spor).

Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku; miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu v zákonnej lehote.

Účastníci konania resp. ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom, s vyjadrením žalovaného, s obsahom spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 11Er/1/2009, ako i s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 8.1.2009 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému D. pre vymoženie pohľadávky 25.240,- Sk s príslušenstvom. Okresný súd Senica dňa 23.1.2009 vydal poverenie č. 5205 043722 (na vymoženie sumy 837,81 € s príslušenstvom).

Žalobca sa domáhal náhrady majetkovej škody 125,00 € - vyčíslil ju ako účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 70,00 €, na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,00 €, a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštové a telekomunikačné výdaje vo výške 15,00 €.

Žalobca sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy 330,00 € - vyčíslil ju vo výške 55,00 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu (na základe aplikácie doktríny ústavného súdu podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca. 660,00 €), keď podľa žalobcu bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 193 dní.

Žalobca nepreukázal že by počas doby od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o nej bol neistote, nepreukázal hrozbu škody, nepreukázal riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, nepreukázal že v postupe Okresného súdu Senica boli zistené pochybenia a prietahy. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ani ich výšku.

Podľa § 3, ods. 1, písm. d) zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4, ods. 1, písm. a), bod 1. zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3, ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 44, ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41, ods. 2, písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrhu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 11Er/1/2009, keď nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 23.1.2009, a to rozhodnutím o poverení - k tomuto rozhodnutiu podľa žalobcu došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 6 mesiacov - v skutočnosti ale súd rozhodol o poverení dňa 23.1.2009, keď návrh na súd bol doručený dňa 8.1.2009, teda k rozhodnutiu prišlo o 15 dní.

Žalobca podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného - žalobcu, proti povinnému D. pre vymoženie pohľadávky 25.240,- Sk s príslušenstvom - dňa 8.1.2009 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie tejto exekúcie. Okresný súd Senica dňa 23.1.2009 vydal poverenie č. 5205 043722 na vykonanie exekúcie.

Z uvedeného je zrejmé, že exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote (do 15 dní), preto návrh žalobcu je nedôvodný, a súd ho zamietol (súd sa v tomto prípade už ani nezaoberal otázkou preukázania vzniku škody / nemajetkovej ujmy a jej výšky, či otázkou zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, a otázkou premlčania nároku žalobcu, nakoľko nebolo preukázané pochybenie exekučného súdu, keď poverenie bolo vydané v zákonom stanovenej lehote!).

Vzhľadom k tomu, že žalovanému plne úspešnému v spore nevznikli trovy konania, resp. o ich náhradu nepožiadal (§ 151, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), súd rozhodol tak, že náhradu trov konania mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ku Krajskému súdu v Trnave, cestou podpísaného súdu, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.